

ΟΠΟΙΟΣ ΣΕΧΝΑΕΙ ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΣΕΧΝΑΕΙ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΑΤΟΝΑ

Στις 12 Φλεβάρη, ημέρα ψήφισης του δεύτερου μνημονίου, δηλαδή μιας σειράς οικονομικών, ασφαλιστικών, φορολογικών μέτρων που υποβαθμίζουν ακόμα περισσότερο τις ζωές μας, πλήθος διαδηλωτών από νωρίς το απόγευμα άρχισε να κατακλύζει τους δρόμους γύρω από το Σύνταγμα με σκοπό την προσέγγισή του. Ύστερα από μια διήμερη απεργιακή κινητοποίηση όπου η προσέλευση του κόσμου δεν ήταν η αναμενόμενη, εκείνη την ημέρα ο αριθμός των διαδηλωτών ήταν εντυπωσιακός. Οι προθέσεις του κράτους έγιναν φανερές πριν καν φτάσει η ώρα συγκέντρωσης, με την εκτεταμένη χρήση χημικών από τα σκυλιά του και ένα ανελέητο κυνήγι στους γύρω δρόμους. Κινήσεις που αποσκοπούσαν στη διάλυση των συγκεντρωμένων μεταφέροντας έτσι μια πλασματική εικόνα, πως η ανταπόκριση στα καλέσματα για αντίσταση στην περαιτέρω εξαθλίωσή μας ήταν μηδαμινή και το σύνολο της κοινωνίας είχε επιλέξει τη συναίνεση.

Απέναντι σε αυτό το ψευτοδίπολο “συναίνεση ή χρεοκοπία” εκείνη την ημέρα δόθηκε μια απάντηση, με τους διαδηλωτές να παραμένουν και να μην υποχωρούν για ώρες από τους δρόμους παρά την απροκάλυπτη και συνεχή επίθεση των κατασταλτικών δυνάμεων. Η βία που ασκήθηκε από ένα κομμάτι του πλήθους ήταν μια μικρή ανταπόδοση της βίας που γεννάει καθημερινά το σύστημα. Ήταν μια έκφραση ταξικού μίσους από πλευράς ενός ετερόκλητου κόσμου που αποτελούνταν από εργαζόμενους, ανέργους, μετανάστες, νεολαίους. Η πραγματοποίηση επιθέσεων σε στόχους σύμβολα εκμετάλλευσης (τράπεζες, πολυεθνικές εταιρείες, ενεχυροδανειστήρια, υπουργεία), η δημιουργία οδοφραγμάτων, οι πολύωρες οδομαχίες, οι καταστροφές και οι λεηλασίες εμπορευμάτων, συνθέτουν ένα εξεγερσιακό κλίμα. Στο δρόμο λοιπόν ούτε “προβοκάτορες” ούτε “παρακρατικοί” βρίσκονταν όπως χαρακτηριστικά ανέφεραν τα δελτία των 8, αλλά κομμάτια της κοινωνίας που μπροστά στην καταβράθρωση των ζωών μας αντέταξαν την επίθεση σε υλικούς και μη στόχους που ευθύνονται για την διαιώνιση της εκμετάλλευσης, της φτώχειας και της ανέχειας.

Ο απολογισμός της καταστολής 170 προσαγωγές και 79 συλλήψεις. Από κει και πέρα οι μπάτσοι σε συνεργασία με τις δικαστικές αρχές επέλεξαν από το πλήθος των συλληφθέντων πέντε στους οποίους απέδωσαν κακουργηματικές πράξεις και τους προφυλάκισαν με συνοπτικές διαδικασίες. Να σημειώσουμε εδώ ότι τα κακουργήματα αφορούν και τον περιβόητο «κουκουλονόμο». Η ρητορική του Σαμαρά «θα τους βγάλουμε τις κουκούλες» παίρνει υλική υπόσταση και πριν βγει δικαστική απόφαση αναγορεύονται ένοχοι και εγκληματίες ενώ η αστυνομία δημοσιεύει φωτογραφίες τους και προσωπικά δεδομένα. Η διαπόμπεισή τους συμπληρώνεται με τα media τα οποία αναπαράγοντας τα αστυνομικά σενάρια βρίσκουν τους πολυπόθητους υπεύθυνους για το κάψιμο του κέντρου της Αθήνας. Η διαπόμπεισή τους θυμίζει τη θεσμική συμπεριφορά απέναντι σε κατηγορούμενους για υποθέσεις «τρομοκρατίας». Η κοινωνία έτσι και αλλιώς έχει συνηθίσει να της παρουσιάζονται μέσω της τηλεόρασης ποιοι είναι οι επικίνδυνοι γι’αυτήν, που τώρα πλέον είναι «οι βίαιοι διαδηλωτές και οι μετανάστες που λεηλατούν». Σκοπός είναι ο τηλεθατής να ενσωματώσει φοβικά σύνδρομα ενώ παράλληλα καλείται και να ρουφιανέψει από τον καναπέ του καθώς του παρουσιάζονται φωτογραφίες από τις συγκρούσεις και video από λεηλασία οπλοπωλείου. Μέθοδοι που θυμίζουν την καταστολή του Αγγλικού κράτους απέναντι στην εξέγερση των εξαθλιωμένων του. Μέσω των πέντε προφυλακισμένων οι μπάτσοι σκιαγραφούν προφίλ, συμπυκνώνοντας στο πρόσωπό τους τούς «συνήθεις υπόπτους» και αναπαράγουν κυριαρχικά στερεότυπα. Σαν παράδειγμα ο προφυλακισμένος μετανάστης από την Παλαιστίνη κατηγορείται ως υπεύθυνος για τις λεηλασίες και τις κλοπές, και οι άλλοι τέσσερις διαδηλωτές είναι άντρες από 20 μέχρι 40, οι δύο με μακριά μαλλιά, «παιδιά της διπλανής πόρτας», ενώ ένας συμμετέχει σε αυτοοργανωμένο κοινωνικό εγχείρημα (εκείνη την ημέρα κρατούσε το πανό της λαϊκής συνέλευσης Αγίας Παρασκευής). Μετά από δύο μέρες έρχονται να προστεθούν κι ένας μετανάστης δεύτερης γενιάς που κατηγορείται ότι πουλούσε κλοπιμαία και μια ανήλικη κοπέλα της οποίας οι φωτογραφίες δε θα δημοσιευθούν, ακριβώς για να αποκατασταθεί και ενισχυθεί το δημοκρατικό προσώπιο των νέων κατασταλτικών επιλογών.

Με λίγα λόγια προσπαθούν να μας πείσουν ότι αυτοί που το βράδυ της Κυριακής επέλεξαν να διαδηλώσουν να συγκρουστούν και να διεκδικήσουν δεν είναι κομμάτια της κοινωνίας αλλά περιθώριο και καλώς διώκονται. Στο δίπολο λοιπόν που εκβιαστικά βάζουν εμείς τους απαντάμε: **Στην καλοσχεδιασμένη προπαγάνδα σας εμείς θα είμαστε το περιθώριο, σκοπεύουμε όμως να πιάσουμε όλη τη σελίδα. Δεν είμαστε πολίτες σας, η ατομική και κοινωνική απελευθέρωση είναι μονάχα δική μας υπόθεση και στη δικιά μας σελίδα περιθώρια για εσάς δε υπάρχουν.**

Η προφυλάκιση των διαδηλωτών και η διαπόμπευσή τους δεν πρέπει να νοηματοδοτηθούν σαν εξαίρεση στον κανόνα, αντιθέτως έρχονται να συμπληρώσουν, να ενισχύσουν και να προωθήσουν το κατασταλτικό σχέδιο σε προδιαγεγραμμένες κατευθυντήριες γραμμές. Δε μπορούμε να το αντιληφθούμε έξω από τις απεργίες που κρίνονται παράνομες και καταχρηστικές. Έξω από τους νέους αντιτρομοκρατικούς νόμους και το νομικό πλαίσιο που συνεχώς σκληραίνει και διευρύνεται (όπως στην περίπτωση της κατάληψης αλληλεγγύης στον Επαναστατικό Αγώνα στον flash fm και της σύλληψης συντρόφων/συντροφισσών με την κατηγορία του «εγκωμιασμού τρομοκρατικών πράξεων»). Έξω από το υπάρχον κάλεσμα για θεσμική συστράτευση στο πλευρό της κυριαρχίας, όπως στο 2^ο Λύκειο Κιλκίς όπου διευθυντής γυμνασίου απέβαλε 68 μαθητές επειδή συμμετείχαν σε πορεία ενάντια στα μεταλλεία χρυσού. Έξω από τις αναγγελίες και τη «διαβούλευση» για τα νέα μέτρα στις διαδηλώσεις (άδεια για πραγματοποίηση και δήλωση υπευθύνου οργάνωσης διαδήλωσης). Ο κοινωνικός έλεγχος και η καταστολή είναι ρευστές διαδικασίες με τη συνεχή τάση να εισβάλλουν σε όλο και περισσότερα κοινωνικά πεδία, να εξαπλώνονται, να ανιχνεύουν κοινωνικές αντιστάσεις και όταν τις βρίσκουν αδύναμες, να παγιώνονται. Δηλαδή, σαν παράδειγμα, **η πρακτική δημόσιας διαπόμπευσης διαδηλωτών αν δε συναντήσει κοινωνική κατακραυγή και δυναμικές αντιστάσεις θα παγιωθεί ως συνήθης πρακτική.**

Αυτό που λέμε είναι ότι οι προφυλακισμένοι διαδηλωτές στις 12 Φλεβάρη είναι φυλακή ακριβώς για παραδειγματισμό μας, για να εγκολπώσει ο καθένας το φόβο να αγωνιστεί, να διεκδικήσει το δικό του, πέρα από τις προσταγές των κυριάρχων. Σου λένε ξεκάθαρα ότι αν θες να κατέβεις στο δρόμο να διαδηλώσεις πρέπει να ξέρεις ότι πέρα από το γκλοπ του μπάτσου και τους τόνους χημικών που εκτοξεύουν θα έχεις να αντιμετωπίσεις και την πιθανότητα να καταλήξεις φυλακή με τη μούρη σου σε όλα τα κανάλια, αντιμετωπίζοντας ως άμεση συνέπεια την κοινωνική και ψυχολογική σου διάλυση, της οικογένειας και του περιγυρού σου.

Το καθεστώς και οι υπηρέτες του θέλουν να διδάξουν και να επιβάλλουν τον «ορθό και δημοκρατικό» τρόπο διαμαρτυρίας, ουσιαστικά τον πιο ακίνδυνο για αυτούς. Να μην υπάρχει κανένα ψήγμα ανατροπής του καπιταλισμού και αμφισβήτησης της καθεστηκυίας τάξης πραγμάτων: Αν θες να διαμαρτυρηθείς υπάρχουν οι περίπατοι των θεσμικών φορέων στο κέντρο της κάθε πόλης και οι υπερπροβαλλόμενες αγανακτισμένες μούτζες. Αν θες να υπερασπιστείς τα ταξικά σου συμφέροντα μην ανησυχείς, η ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ τα έχουν αναλάβει. Αν θες να προσφέρεις στους συνανθρώπους σου υπάρχουν κάθε είδους ΜΚΟ, «κινήματα» των -istas και η εκκλησία. Αν θες λύσεις για τα προβλήματά σου τρέξε στα κομματικά γραφεία και στις εκλογικές εκτονώσεις.

Όμως είναι στο χέρι όσων αντιστέκονται και αγωνίζονται να συγκροτήσουν κοινωνικά αναχώματα απέναντι στους κυριαρχικούς σχεδιασμούς, να ξεκαθαρίσουν συμμάχους και εχθρούς και να αφήσουν την προβοκατορολογία στους δημοσιογράφους, να απομονώσουν όχι αγωνιστές αλλά κάθε φωνή που βρίσκει λύσεις εντός του αστικού κοινοβουλευτικού πλαισίου. Χρειάζεται να διαρρηχθεί κάθε σχέση με διαμεσολαβητές και "ειδικούς" της επανάστασης και η πολυπόθητη επικοινωνία και δράση των "από τα κάτω" πρέπει να γίνει ελεύθερα και συλλογικά.

Για μας η εξέγερση νοηματοδοτείται στη πραγμάτωση της αντίστασης στο δρόμο. Αποτελεί την επανοικειοποίηση του δημόσιου χώρου και την επίθεση σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης, στον πλούτο των κυριάρχων, σε κάθε κρατική και θεσμική εξουσία. Η απόδραση από την κανονικότητα θα γίνει η αφετηρία για την ανατροπή του υπάρχοντος σε κάθε του έκφανση. Θα δημιουργήσει συνθήκες που θα σχετίζονται άμεσα με τις πραγματικές μας ανάγκες και θα έρχονται σε ρήξη με τα τωρινά πρότυπα διαβίωσης. **Ο καθημερινός αγώνας θα θέσει τις βάσεις για την επαναπροσδιορισμό της ίδιας μας της ζωής και τη δημιουργία δομών που θα εκτείνονται στο διηνεκές αποτελώντας προεικόνιση μιας κοινωνίας δίχως αφεντικά, τάξεις και ιεραρχίες.**

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 5 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΦΛΕΒΑΡΗ.

ΗΜΕΡΑ ΨΗΦΙΣΗΣ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ 2

ΑΜΗΛΕΤΤΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΗΦΘΕΝΤΕΣ

Συλλογικό εγχείρημα λόγου και δράσης ΠΕΡΑΣΜΑ

από το κατειλημμένο Μαραξιοπούλειο, Γούναρη 102

Perasma.espinet

